

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

Inhoud

I *Mededelingen*

Commissie

Ecu 1

Gemiddelde prijzen en representatieve prijzen van tafelwijnsoorten op de verschillende commercialisatiecentra 2

Hof van Justitie

Zaak 64/83: Verzoek van de Cour de Cassation van de Franse Republiek (Eerste Burgelijke Kamer) van 22 februari 1983 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Bureau central français tegen 1. Fonds de garantie automobile, 2. Compagnie d'assurances La Métropole, 3. C. Cavalin en 4. S. Gal 3

Zaak 65/83: Beroep, op 22 april 1983 ingesteld door G. Erdini tegen Raad van de Europese Gemeenschappen 3

Zaak 70/83: Verzoek van het Niedersächsische Finanzgericht van 3 maart 1983 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen G. Kloppenburg en Finanzamt Leer . 4

II *Vorbereidende besluiten*

Commissie

Voorstel voor een richtlijn van de Raad betreffende de bestrijding van door industriële installaties veroorzaakte luchtverontreiniging 5

I

(Mededelingen)

COMMISSIE

ECU (*)

26 mei 1983

Bedrag in nationale valuta voor één eenheid:

Belgische en Luxemburgse frank con.	45,4462	US-dollar	0,913170
Belgische en Luxemburgse frank fin.	45,4804	Zwitserse frank	1,89282
Duitse mark	2,27608	Peseta	126,584
Gulden	2,55916	Zweedse kroon	6,85928
Pond sterling	0,572520	Noorse kroon	6,50908
Deense kroon	8,15461	Canadese dollar	1,12430
Franse frank	6,82732	Escudo	91,0887
Lire	1351,04	Oostenrijkse schilling	15,9987
Iers pond	0,720450	Finse mark	4,97678
Griekse drachme	76,6880	Yen	215,782
		Australische dollar	1,03475
		Nieuwzeelandse dollar	1,37526

De Commissie heeft een telexdienst met automatisch antwoordmechanisme in gebruik genomen die elke gebruiker, op diens aanvraag per telex, de omwisselingskoers in de voornaamste valuta geeft.

Deze dienst functioneert elke dag van 15.30 uur tot de volgende dag 13.00 uur.

De gebruiker dient als volgt te handelen:

- telex nr. 23789 te Brussel kiezen;
- zijn eigen telexadres geven;
- de code „cccc” vormen die het automatisch antwoordmechanisme in werking stelt en hem de omwisselingskoersen van de Europese rekeneenheid per telex geeft;
- de mededeling niet onderbreken voor het einde van de boodschap dat aangegeven wordt door het teken „ffff”.

Noot: De Commissie heeft ook een telex met automatisch antwoordmechanisme (nr. 21791) in gebruik die een aantal dagelijkse gegevens verstrekt voor de berekening van de monetaire compenserende bedragen in het kader van de toepassing van het gemeenschappelijk landbouwbeleid.

(*) Verordening (EEG) nr. 3180/78 van de Raad van 18 december 1978 (PB nr. L 379 van 30. 12. 1978, blz. 1).
 Beschikking 80/1184/EEG van de Raad van 18 december 1980 (Overeenkomst van Lomé) (PB nr. L 349 van 23. 12. 1980, blz. 34).
 Beschikking nr. 3334/80/EGKS van de Commissie van 19 december 1980 (PB nr. L 349 van 23. 12. 1980, blz. 27).
 Financieel Reglement van 16 december 1980 voor de toepassing van de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen (PB nr. L 345 van 20. 12. 1980, blz. 23).
 Verordening (EEG) nr. 3308/80 van de Raad van 16 december 1980 (PB nr. L 345 van 20. 12. 1980, blz. 1).
 Beschikking van de Raad van Gouverneurs van de Europese Investeringsbank van 13 mei 1981 (PB nr. L 311 van 30. 10. 1981, blz. 1).

Gemiddelde prijzen en representatieve prijzen van tafelwijnsoorten op de verschillende commercialisatiecentra

(Vastgesteld op 25 mei 1983 met toepassing van artikel 4, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 337/79)

Commercialisatiecentra	Ecu per % vol/hl	Commercialisatiecentra	Ecu per % vol/hl
R I		A I	
Bastia	2,434	Bordeaux	geen notering
Béziers	geen notering	Nantes	geen notering
Montpellier	2,613	Bari	2,237
Narbonne	geen notering	Cagliari	geen notering
Nîmes	2,590	Chieti	2,274
Perpignan	2,263	Ravenna (Lugo, Faenza)	geen notering
Asti	2,610	Trapani (Alcamo)	geen notering
Firenze	2,274	Treviso	2,685
Lecce	geen notering	Athene	geen notering (*)
Pescara	geen notering	Heraklion	geen notering
Reggio Emilia	2,610	Patras	2,121
Treviso	2,554	Representatieve prijs	2,334
Verona (voor de lokale wijnen)	2,666		Ecu/hl
Heraklion	geen notering	A II	
Patras	geen notering	Rheinfalz (Oberhaardt)	29,83
Representatieve prijs	2,576	Rheinhessen (Hügelland)	28,91
		De wijnbouwstreek van de Luxemburgse Moezel	geen notering (*)
R II		Representatieve prijs	29,51
Bastia	2,401		
Brignoles	geen notering	A III	
Bari	2,274	Mosel-Rheingau	geen notering (*)
Barletta	geen notering	De wijnbouwstreek van de Luxemburgse Moezel	geen notering (*)
Cagliari	geen notering	Representatieve prijs	geen notering (*)
Lecce	geen notering		
Taranto	geen notering		
Heraklion	geen notering		
Patras	geen notering		
Representatieve prijs	2,382		
	Ecu/hl		
R III			
Rheinfalz-Rheinhessen (Hügelland)	geen notering (*)		

(*) Overeenkomstig artikel 10 van Verordening (EEG) nr. 2682/77 niet in aanmerking genomen notering.

HOF VAN JUSTITIE

Verzoek van de Cour de Cassation van de Franse Republiek (Eerste Burgerlijke Kamer) van 22 februari 1983 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Bureau central français tegen 1. Fonds de garantie automobile, 2. Compagnie d'assurances La Métropole, 3. C. Cavalin en 4. S. Gal

(Zaak 64/83)

De Cour de Cassation van de Franse Republiek (Eerste Burgerlijke Kamer) heeft bij beschikking van 22 februari 1983, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 22 april 1983, in het geding tussen Bureau central français tegen 1. Fonds de garantie automobile, 2. Compagnie d'assurances La Métropole, 3. C. Cavalin en 4. S. Gal, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing.

De Cour de Cassation (Eerste Burgerlijke kamer) verzoekt het Hof om een prejudiciële beslissing over de volgende vragen:

1. Wat is de betekenis van de zinsnede „overeenkomstig de eigen nationale wetgeving betreffende de verplichte verzekering” in artikel 2, lid 2, van Richtlijn 72/166/EEG van de Raad van 24 april 1972 (*)?
2. Kan, gelet op artikel 1, sub 4, van Richtlijn 72/166/EEG een voertuig dat in een Lid-Staat van de Europese Economische Gemeenschap waar het was geregistreerd, uit het verkeer is genomen, nog worden geacht gewoonlijk in die Staat te zijn gestald?

(*) PB nr. L 103 van 2. 5. 1972, blz. 1.

Beroep, op 22 april 1983 ingesteld door G. Erdini tegen Raad van de Europese Gemeenschappen

(Zaak 65/83)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 22 april 1983 beroep tegen de Raad van de Europese Gemeenschappen ingesteld door G. Erdini, wonende te Brussel, vertegenwoordigd door J.-N. Louis, advocaat te Brussel, domicilie kiezende te Luxemburg bij N. Decker, advocaat aldaar, avenue Marie-Thérèse 16.

Verzoekster concludeert dat het den Hof behage:

1. *primair*

nietig te verklaren: het besluit van 5 juli 1982 van de heer G., directeur Administratie en personeelszaken bij het Secretariaat-generaal van de Raad van ministers, om verzoekster geen kostwinners-toelage krachtens artikel 1, lid 2, sub c), van bijlage VII bij het Ambtenarenstatuut te verlenen;

vast te stellen dat verzoekster in feite gezinslasten draagt zodat zij voldoet aan de voorwaarden van artikel 1, lid 2, sub c), van bijlage VII bij het Statuut;

bijgevolg te verstaan dat verzoekster recht heeft op een kostwinnerstoelage en daarop recht had vanaf de datum van indiening van het verzoek, namelijk 23 juli 1981;

2. *voor zover nodig*

nietig te verklaren het op 17 februari 1983 door de Secretaris-generaal van de Raad van de Europese Gemeenschappen in zijn hoedanigheid van tot aanstelling bevoegd gezag genomen uitdrukkelijk besluit tot afwijzing van verzoeksters klacht;

3. de Raad van de Europese Gemeenschappen te veroordelen in de kosten krachtens artikel 69, paragraaf 2, van het Reglement voor de procesvoering, alsmede in de door partijen in verband met de procedure gemaakte noodzakelijke kosten, in het bijzonder de reis- en verblijfkosten en het honorarium van de advocaat, krachtens artikel 73, sub b), van het Reglement voor de procesvoering.

Middelen en voornaamste argumenten:

- Schending van artikel 1, lid 2, sub c), van bijlage VII bij het Statuut van de ambtenaren: door op grond van artikel 2, lid 4, van bijlage VII van het Statuut te beslissen, dat de moeder van verzoekster was gelijk te stellen met een ten laste komend kind, heeft de administratie van de Raad erkend dat verzoekster in feite gezinslasten draagt en bijgevolg recht heeft op een kostwinnerstoelage. Niets wettigt de uitsluiting van het recht op kostwinnerstoelage dat is ontstaan doordat ten aanzien van een ambtenaar het besluit is genomen dat een persoon is gelijk te stellen met een te zijnen laste komend kind.
- Schending van het gelijkheids- en non-discriminatiebeginsel.

Verzoek van het Niedersächsische Finanzgericht van 3 maart 1983 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen G. Kloppenburg en Finanzamt Leer

(Zaak 70/83)

Het Niedersächsische Finanzgericht, te Hannover, (V. Senat) heeft bij beschikking van 3 maart 1983, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 28 april 1983, in het geding tussen G. Kloppenburg en Finanzamt Leer, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

Kon een kredietbemiddelaar tussen 1 januari 1978 en 30 juni 1978 een beroep doen op de bepaling betreffende de vrijstelling van omzetbelasting voor de omzet uit kredietbemiddeling in artikel 13 B, sub d),

punt 1, van de zesde Richtlijn 77/338/EEG van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der Lid-Staten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag ⁽¹⁾, wanneer aan deze richtlijn geen uitvoering was gegeven en hij deze belasting niet op degene te wiens behoeve de dienst was verricht, had afgewenteld, ofschoon bij artikel 1 van de negende Richtlijn 78/583/EEG van de Raad van 26 juni 1978 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der Lid-Staten inzake omzetbelasting ⁽²⁾ de daarinvermelde Lid-Staten gemachtigd waren Richtlijn 77/338/EEG uiterlijk op 1 januari 1979 ten uitvoer te leggen?

⁽¹⁾ PB nr. L 145 van 13. 6. 1977, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 194 van 19. 7. 1978, blz. 1.

II

(Voorbereidende besluiten)

COMMISSIE

Voorstel voor een richtlijn van de Raad betreffende de bestrijding van door industriële installaties veroorzaakte luchtverontreiniging*(Door de Commissie bij de Raad ingediend op 15 april 1983)*

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op de artikelen 100 en 235,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Overwegende dat in de actieprogramma's van de Europese Gemeenschappen inzake het milieu van 1973 ⁽¹⁾, 1977 ⁽²⁾ en 1982 ⁽³⁾ wordt gewezen op het belang van de voorkoming en vermindering van de luchtverontreiniging;

Overwegende dat met name in het actieprogramma van 1973 alsmede in dat van 1977 is bepaald dat niet alleen moet worden overgegaan tot een objectieve beoordeling van de gevaren van luchtverontreiniging voor de gezondheid van de mens en voor het milieu, maar ook tot de vaststelling van kwaliteitsdoelstellingen en kwaliteitsnormen, in het bijzonder voor een aantal luchtverontreinigende stoffen die de gevaarlijkste worden geacht;

Overwegende dat krachtens deze programma's door de Raad reeds verschillende richtlijnen zijn goedgekeurd;

Overwegende dat de Gemeenschap tevens bij Besluit 81/462/EEG van de Raad ⁽⁴⁾ verdragsluitende partij is geworden van de Conventie inzake grensoverschrijdende luchtverontreiniging over lange afstand;

Overwegende dat in het actieprogramma van 1982 is bepaald dat de Commissie verder moet streven naar de vaststelling van luchtkwaliteitsnormen en dat tevens een beleid moet worden ontwikkeld waarbij in een eerste stadium naar stabilisatie wordt gestreefd en vervolgens naar geleidelijke vermindering van de totale emissie, eventueel met emissienormen voor bepaalde typen emissiebronnen;

Overwegende dat in alle Lid-Staten wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen zijn vastgesteld betreffende de bestrijding van door vaste industriële installaties veroorzaakte luchtverontreiniging en dat momenteel in verschillende Lid-Staten de bestaande bepalingen worden gewijzigd;

Overwegende dat de verschillen tussen de bepalingen die thans in de verschillende Lid-Staten van kracht zijn of worden gewijzigd met betrekking tot de bestrijding van door industriële installaties veroorzaakte luchtverontreiniging ongelijke concurrentievoorwaarden kunnen scheppen en derhalve rechtstreeks van invloed zijn op de werking van de gemeenschappelijke markt; dat bijgevolg op dit gebied dient te worden overgegaan tot onderlinge aanpassing van de wetgevingen zoals bedoeld in artikel 100 van het Verdrag;

Overwegende dat de Gemeenschap voornamelijk tot taak heeft de harmonische ontwikkeling van de economische activiteit binnen de gehele Gemeenschap en een gestadige en evenwichtige expansie te bevorderen, een taak die niet kan worden vervuld zonder bestrijding van verontreinigingen en hinder of zonder verbetering van de levenskwaliteit en milieubescherming; dat aangezien in het Verdrag niet in de daartoe vereiste bevoegdheden is voorzien, artikel 235 van het Verdrag moet worden toegepast;

Overwegende dat het wenselijk en noodzakelijk is dat de Gemeenschap de doeltreffendheid helpt vergroten van de door de Lid-Staten gevoerde strijd tegen luchtverontreiniging die door vaste industriële installaties wordt veroorzaakt;

Overwegende dat te dien einde bepaalde beginselen moeten worden ingevoerd met het oog op de tenuitvoerlegging van een pakket maatregelen en procedures ter voorkoming en vermindering van de luchtverontreiniging die in de Gemeenschap door industriële installaties wordt veroorzaakt;

Overwegende dat het streven van de Gemeenschap naar invoering van deze beginselen alleen geleidelijk

⁽¹⁾ PB nr. C 112 van 20. 12. 1973, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. C 139 van 13. 6. 1977, blz. 1.

⁽³⁾ PB nr. C 46 van 17. 2. 1983, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB nr. L 171 van 27. 6. 1981, blz. 1.

kan plaatsvinden, gezien de complexiteit van de situaties en de essentiële beginselen waarop de verschillende nationale beleidslijnen zijn gebaseerd;

Overwegende dat in een eerste stadium een algemeen kader tot stand moet worden gebracht dat de Lid-Staten in de gelegenheid moet stellen, indien nodig, hun bestaande bepalingen aan te passen aan de op communautair niveau aangehouden beginselen;

Overwegende dat het bijgevolg noodzakelijk blijkt dat de Lid-Staten een stelsel invoeren waarbij voor bouw, exploitatie en belangrijke wijziging van vaste industriële installaties die luchtverontreiniging kunnen veroorzaken een voorafgaande vergunning verplicht wordt gesteld;

Overwegende dat bovendien een vergunning door de bevoegde nationale autoriteiten alleen kan worden verleend indien aan verschillende voorwaarden is voldaan, met name dat bouw en exploitatie van de installatie niet leiden tot gevaarlijke gevolgen voor de gezondheid van de mens of aanzienlijke schadelijke gevolgen voor mens of milieu, dat alle volgens de stand van de techniek mogelijke preventiemaatregelen zijn genomen en dat de geldende grenswaarden voor luchtkwaliteit en emissie niet worden overschreden;

Overwegende dat in bijzonder verontreinigde zones alsmede in zones die speciaal moeten worden beschermd specifieke bepalingen van toepassing moeten zijn;

Overwegende dat de voorschriften die gelden voor vergunningsprocedures en meting van emissies aan bepaalde eisen moeten beantwoorden;

Overwegende dat de bevoegde autoriteiten moeten onderzoeken of in bepaalde situaties aanvullende voorwaarden moeten worden opgelegd die echter economisch haalbaar moeten zijn;

Overwegende dat bij de toepassing van de bepalingen op bestaande installaties geleidelijk te werk moet worden gegaan en rekening moet worden gehouden met de kosten die uit deze toepassing voortvloeien;

Overwegende dat, ten einde de tenuitvoerlegging van de maatregelen ter voorkoming en vermindering van luchtverontreiniging alsmede de ontwikkeling van de preventietechnologie te vergemakkelijken, in samenwerking tussen de Lid-Staten en de Commissie moet worden voorzien;

Overwegende dat moet worden voorzien in de aanpassing van de lijsten van installaties waarvoor een vergunning is vereist alsmede van de meest verontreinigende stoffen in het kader van een comité voor aanpassing aan de stand van de techniek,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Deze richtlijn beoogt de tenuitvoerlegging van maatregelen en procedures ter voorkoming en vermindering van door industriële installaties veroorzaakte luchtverontreiniging binnen de Gemeenschap.

Artikel 2

In deze richtlijn wordt verstaan onder:

1. Luchtverontreiniging: het, direct of indirect, door de mens in de atmosfeer invoeren van stoffen of energie waarvan de werking zodanig schadelijk is dat de gezondheid van de mens wordt bedreigd, schade wordt berokkend aan de biologische hulpbronnen en de ecosystemen, materiële goederen worden aangetast en afbreuk wordt gedaan aan de recreatieve waarde en andere wettige gebruiksmogelijkheden van het milieu.
2. Installatie: iedere inrichting of andere vaste installatie die voor industriële of andere doeleinden wordt gebruikt.
3. Bestaande installatie: installatie waarvan bouw en inbedrijfstelling zijn toegestaan voor de datum van kennisgeving van deze richtlijn of die reeds voor dat tijdstip is gebouwd.
4. Stand van de techniek: stand van de ontwikkeling van geavanceerde methoden of apparatuur die in de praktijk geschikt blijken voor een meting met het oog op de beperking van emissies en die geen buitensporige kosten veroorzaken. Bij de bepaling van de stand van de techniek dienen met name soortgelijke methoden en apparatuur waarvan de deugdelijkheid in installaties is bewezen, tot vergelijkingspunt te worden genomen.
5. Grenswaarde van de luchtkwaliteit: concentratie van verontreinigende stoffen in de lucht, die gedurende een bepaalde periode niet mag worden overschreden.
6. Emissiegrenswaarde: concentratie of massa van verontreinigende stoffen in emissies afkomstig van installaties, die in het algemeen of voor bepaalde categorieën van installaties moet worden vastgesteld en die gedurende een bepaalde periode niet mag worden overschreden.

Artikel 3

1. De Lid-Staten dragen er met de nodige maatregelen zorg voor dat voor bouw, exploitatie en belangrijke wijziging van installaties die luchtverontreiniging kunnen veroorzaken, een door de bevoegde autoriteiten af te geven voorafgaande vergunning verplicht wordt gesteld.
2. Een vergunning is met name vereist voor de categorieën van installaties die in bijlage I zijn opgenomen.

De Lid-Staten kunnen voor nog meer categorieën van installaties een vergunning of, indien zulks in de nationale bepalingen is vastgesteld, een voorafgaande verklaring verplicht stellen.

Artikel 4

Onverminderd de eisen van nationale en communautaire bepalingen die betrekking hebben op een ander doel dan hetgeen in deze richtlijn wordt beoogd, kan de vergunning alleen worden verleend indien aan alle onderstaande voorwaarden is voldaan:

1. Bouw en exploitatie van de installatie veroorzaken geen gevaren voor de gezondheid van de bevolking en de werknemers of aanzienlijke schadelijke gevolgen voor mens of milieu door luchtverontreiniging.
2. alle volgens de stand van de techniek mogelijke preventiemaatregelen zijn genomen ter voorkoming van de in punt 1 bedoelde gevaren of schadelijke gevolgen voor mens en milieu die uit de luchtverontreiniging voortvloeien, met name ter vermindering van de emissie van in bijlage II genoemde stoffen.
3. de in het communautaire of nationale recht vastgestelde grenswaarden van luchtkwaliteit en emissie worden niet overschreden.

Artikel 5

De Lid-Staten bakenen zones af die bijzonder zijn verontreinigd alsmede zones die speciaal moeten worden beschermd en waarbinnen aan strengere dan de in artikel 4 vermelde grenswaarden van luchtkwaliteit en emissie moet worden voldaan of waarbinnen installaties van bepaalde categorieën alleen mogen worden gebouwd of geëxploiteerd indien aan bijzondere voorwaarden is voldaan.

Artikel 6

Het verzoek om vergunning voor een installatie omvat een beschrijving van het ontwerp van de installatie met de vereiste aanwijzingen voor de besluitvorming inzake het verlenen van de vergunning overeenkomstig de artikelen 4 en 5.

Artikel 7

De Lid-Staten gaan op eigen initiatief of op verzoek van de Commissie over tot uitwisseling van gegevens over hun ervaring en kennis inzake maatregelen ter voorkoming en beperking van luchtverontreiniging, technische apparatuur en methoden, alsmede grenswaarden van luchtkwaliteit en emissie.

Artikel 8

De Raad stelt op voorstel van de Commissie met gekwalificeerde meerderheid, indien nodig, op commu-

nautair niveau emissiegrenswaarden vast, in het bijzonder met betrekking tot de in bijlage II opgesomde verontreinigende stoffen.

Artikel 9

1. De Lid-Staten dragen er met de nodige maatregelen zorg voor dat ieder verzoek om vergunning ter kennis wordt gebracht van de personen die kunnen worden getroffen door een merkbare luchtverontreiniging die door de installatie is veroorzaakt.

2. Lid 1 is van toepassing onverminderd de bijzondere nationale of communautaire bepalingen betreffende de evaluatie van de invloed van openbare en particuliere bouwwerken op het milieu en onder voorbehoud van de naleving van de bepalingen die van toepassing zijn op het gebied van het handelsgeheim.

Artikel 10

De Lid-Staten stellen de gegevens die zij ten behoeve van hun eigen onderdanen verspreiden tevens ter beschikking van de overige belanghebbende Lid-Staten als grondslag voor overleg in het kader van hun bilaterale betrekkingen.

Artikel 11

De Lid-Staten dragen er met de nodige maatregelen zorg voor dat de emissies van de installaties regelmatig worden gemeten, ten einde te controleren of de in artikel 4 bedoelde verplichtingen worden nageleefd. De gebruikte meetmethoden en -apparatuur moeten door de bevoegde autoriteiten zijn goedgekeurd.

Artikel 12

De bevoegde autoriteiten onderzoeken de ontwikkeling van de stand van de techniek en/of de situatie van het milieu ten einde, indien nodig, aanvullende voorwaarden op te leggen aan een installatie waarvoor overeenkomstig deze richtlijn een vergunning is verleend.

Een aanvullende voorwaarde mag niet worden opgelegd indien deze voor de onderneming in kwestie of voor installaties van dezelfde categorie niet economisch haalbaar is.

Artikel 13

De vergunning of eventuele weigering wordt schriftelijk medegedeeld en overeenkomstig de geldende nationale bepalingen ter kennis van de betrokken personen gebracht.

Artikel 14

1. De bepalingen van deze richtlijn worden geleidelijk toegepast op bestaande installaties, rekening houdende met de technische kenmerken van deze installaties en met de kosten die deze toepassing met zich brengt.
2. De toepassing van deze richtlijn mag er in geen geval toe leiden dat de installaties in kwestie de geldende emissiegrenswaarden overschrijden.

Artikel 15

De Lid-Staten kunnen met het oog op de milieubescherming maatregelen nemen die strenger zijn dan de bepalingen van deze richtlijn.

Artikel 16

Deze richtlijn doet geen afbreuk aan afwijkende maatregelen van de Lid-Staten, indien deze om redenen van nationale defensie zijn vereist.

Artikel 17

De wijzigingen die noodzakelijk zijn om bijlage I en II aan de vooruitgang van de techniek aan te passen worden vastgesteld overeenkomstig de procedure van de artikelen 18 en 19.

Artikel 18

Er wordt een Comité ingesteld voor de aanpassing van bijlage I en II aan de vooruitgang van de techniek, hierna te noemen het „Comité”, dat is samengesteld uit vertegenwoordigers van de Lid-Staten en wordt voorgezeten door een vertegenwoordiger van de Commissie.

Het Comité stelt zijn reglement van orde vast.

Artikel 19

1. De procedure wordt bij het Comité ingeleid door de voorzitter, hetzij op diens initiatief, hetzij op verzoek van de vertegenwoordiger van een Lid-Staat.

2. De vertegenwoordiger van de Commissie legt aan het Comité een ontwerp voor van de te nemen maatregelen. Het Comité brengt over dit ontwerp advies uit binnen een termijn die de voorzitter kan bepalen naar gelang van de urgentie van het desbetreffende vraagstuk. Het Comité spreekt zich uit met een meerderheid van 45 stemmen, waarbij de stemmen van de Lid-Staten worden gewogen overeenkomstig het bepaalde in artikel 148, lid 2, van het Verdrag. De voorzitter neemt geen deel aan de stemming.

3. a) De Commissie stelt de beoogde maatregelen vast wanneer zij in overeenstemming zijn met het advies van het Comité.
b) Wanneer de beoogde maatregelen niet in overeenstemming zijn met het advies van het Comité of bij gebreke van een advies doet de Commissie onverwijld een voorstel aan de Raad betreffende de vast te stellen maatregelen. De Raad besluit met gekwalificeerde meerderheid van stemmen.
c) Indien de Raad na een termijn van drie maanden, te rekenen vanaf de indiening van het voorstel, geen besluit heeft genomen, worden de voorgestelde maatregelen door de Commissie vastgesteld.

Artikel 20

1. De Lid-Staten voeren de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke maatregelen in om uiterlijk op 1 januari 1985 aan het bepaalde in deze richtlijn te voldoen en stellen de Commissie hiervan onmiddellijk in kennis.

2. De Lid-Staten zien er op toe dat de tekst van de interne rechtsbepalingen die zij goedkeuren op het gebied waarop deze richtlijn van toepassing is, ter kennis van de Commissie wordt gebracht.

Artikel 21

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

BIJLAGE I

CATEGORIEËN VAN INSTALLATIES

(die onder de bepalingen van artikel 3, tweede zin, vallen)

1. *Energie-industrie:*
 - Cokesfabrieken
 - Olieraffinaderijen (met uitzondering van ondernemingen die uitsluitend smeermiddelen uit ruwe olie vervaardigen)
 - Installaties voor vergassing en vloeibaarmaking van steenkool
 - Thermische centrales (met uitzondering van kerncentrales) en andere verbrandingsinstallaties met een verwarmingsvermogen van meer dan 50 MW.
2. *Productie en omzetting van metalen:*
 - Installaties van meer dan 1 000 ton per jaar voor het roosten en sinteren van ertsen
 - Geïntegreerde installaties voor de productie van ruwijzer en ruwstaal;
 - Smelterijen met smeltinstallaties met een eenheidscapaciteit van meer dan 5 ton
 - Installaties voor de productie, het smelten en het walsen van non-ferrometalen met smeltinstallaties met een eenheidscapaciteit van meer dan 1 ton voor zware metalen en 500 kg voor lichte metalen.
3. *Industrieën op het gebied van niet-metaalachtige minerale produkten:*
 - Installaties voor de productie van cement en kalk
 - Installaties voor winning en fabricage op basis van asbest
 - Glasfabrieken
 - Keramische industrie.
4. *Chemische industrie:*
 - Chemische installaties voor de productie van alkenen, alkeenverbindingen, monomeren en polymeren
 - Chemische installaties voor de fabricage van organische basis-tussenprodukten
 - Installaties voor de fabricage van anorganische chemische basisprodukten.
5. *Levensmiddelenindustrie:*
 - Installaties voor suikerfabricage
 - Industriële abattoirs
 - Vismeel- en visoliefabrieken die 100 ton of meer grondstof per dag verwerken
 - Installaties voor de productie van oliën en vetten van dierlijke en plantaardige oorsprong
 - Andere installaties voor de productie van levensmiddelen uit landbouwprodukten.
6. *Afvalverwijdering:*
 - Installaties voor de verwijdering van vaste stoffen of vloeistoffen door verbranding of chemische ontbinding
 - Installaties voor de verwijdering van kadavers
 - Installaties voor behandeling en veredeling van afvalstoffen van vaste brandstoffen.
7. *Industriële installaties voor intensieve veehouderij*
8. *Diverse industrieën:*
 - Installaties voor de fabricage van papierpap en karton met een productiecapaciteit van 25 000 ton of meer per jaar.

*BIJLAGE II***LIJST VAN DE BELANGRIJKSTE VERONTREINIGENDE STOFFEN****(zoals bedoeld in artikel 4, punt 2)**

1. Zwaveldioxyde en andere zwavelverbindingen.
 2. Stikstofoxyden en andere stikstofverbindingen.
 3. Koolmonoxyde.
 4. Organische stoffen en koolwaterstoffen (met uitzondering van methaan).
 5. Zware metalen en verbindingen daarvan.
 6. Stof, zwevende deeltjes en asbest.
 7. Chloor en chloorverbindingen.
 8. Fluor en fluorverbindingen.
-

DE RECHTSORDE VAN DE GEMEENSCHAP

Jean-Victor LOUIS

De Europese Gemeenschappen zijn niet enkel een discussie- en onderhandelingsforum voor de staten. De institutionele opzet van de Gemeenschappen die, vergeleken met de klassieke internationale organisaties, een veel ingewikkelder en oorspronkelijker karakter heeft, levert een groot aantal wettelijke voorschriften op waarop meestal rechtstreeks een beroep kan worden gedaan door de rechters in de Lid-Staten. Het Hof van Justitie van de drie Gemeenschappen krijgt jaarlijks meer werk om deze rechters de nodige opheldering te verschaffen over de interpretatie van het gemeenschapsrecht en om te beslissen in conflicten tussen de instellingen en particulieren of tussen de instellingen en de Lid-Staten. Kortom, de Gemeenschap vormt een unieke rechtsorde, met een zeer verfijnde structuur die dagelijks meer ingrijpt in de economische en sociale realiteit van de Lid-Staten, doch die nog grotendeels miskend wordt.

Deze publikatie over „de rechtsorde van de Gemeenschap” van Jean-Victor Louis, hoogleraar aan de Université libre de Bruxelles, wordt uitgegeven door de Commissie van de Europese Gemeenschappen en is bedoeld om in kort bestek inzicht te krijgen in de voornaamste karakteristieken ervan. Vanwege haar nauwkeurige informatie en de kritische opzet kan zij eveneens voor juristen van nut zijn.

Jean-Victor Louis — Geboren op 10 januari 1938 — Geaggregeerd in het volkenrecht aan de Vrije Universiteit te Brussel (ULB), 1969 — Gewoon hoogleraar in gemeenschapsrecht aan de ULB — Voormalig directeur en directeur voor Researchwerk aan het Instituut voor Europese studies van de ULB — Directeur van de Cahiers de droit européen — Chef van de juridische dienst van de Nationale Bank van België — Auteur van „Les règlements de la Communauté économique européenne”, alsmede in samenwerking met anderen onder leiding van Jacques Mégret, van „Le droit de la Communauté économique européenne” waarvan al negen banden verschenen zijn.

Uitgegeven in het Deens, Duits, Engels, Frans, Grieks, Italiaans, Nederlands, Portugees en Spaans.

ISBN 92-825-1056-5

Catalogusnummer: CB-28-79-407-NL-C

Vastgestelde prijzen in Luxemburg (exclusief BTW): 3,70 Ecu; 150 Bfr.; 10 Fl.

BUREAU VOOR OFFICIËLE PUBLIKATIES DER EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
Boîte postale 1003, L-2985 Luxembourg

DE DOUANE-UNIE VAN DE EUROPESE ECONOMISCHE GEMEENSCHAP

Nikolaus VAULONT

Voorwoord van Étienne DAVIGNON

Geconfronteerd met de enorme economische problemen van deze tijd en de weerslag daarvan op het handelsverkeer, komt de aanwezigheid van de EEG onder andere tot uitdrukking in een effectieve tenuitvoerlegging van haar beleid op verschillende zeer belangrijke gebieden. De Douane-unie vormt daarbij het fundament van het gemeenschappelijk handelsbeleid, het ontwikkelingsbeleid, het gemeenschappelijk landbouwbeleid en van het beleid dat is gericht op de totstandbrenging van een hechte interne communautaire markt.

Door een beeld te geven van de structuur van de Douane-unie en van de politieke doelstellingen daarvan, die meestal schuilgaan onder het grote aantal technische regelingen, en aldus het raderwerk van de Douane-unie zichtbaar te maken, krijgt een groter publiek inzicht in een van de meest solide grondslagen van de gemeenschappelijke markt.

In dit werk worden niet alleen de verschillende etappen van de ontwikkeling van de Douane-unie sinds 1958 geschetst, maar wordt ook gewezen op een aantal dynamische elementen, die de ontwikkeling van de Douane-unie in de toekomst gunstig kunnen beïnvloeden, vooral voor wat betreft de voor een ieder duidelijkere totstandbrenging van het vrije verkeer van goederen in de Gemeenschap.

Nikolaus Vaulont — geboren in 1937 — Doctor in de rechten (universiteit van Bonn) — trad in 1967 in dienst van het Bondsministerie van Financiën van de BR Duitsland en is sinds 1971 ambtenaar bij de Commissie van de EEG, thans als assistent van de directeur-generaal van de Dienst Douane-unie.

Uitgegeven in het Deens, Duits, Engels, Frans, Grieks, Italiaans, Nederlands, Portugees en Spaans.

ISBN 92-825-1914-7

Catalogusnummer: CB-30-80-205-NL-C

Vastgestelde prijzen in Luxemburg (exclusief BTW): 3,70 Ecu; 150 Bfr.; 10 Fl.

BUREAU VOOR OFFICIËLE PUBLIKATIES DER EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
Boîte postale 1003, L-2985 Luxembourg

